

A cavall entre Barcelona, Figueres i qualsevol capital europea us podeu trobar l'Alejandro, un advocat els orígens del qual l'han fet primordialment ciutadà del món: "Per part de mare sóc d'origen alemany catòlic i per part de pare tinc sang jueva. Jo sóc, però, format a Barcelona, encara que és indubtable que el meu mestissatge ha marcat molt la línia de la meva professió. Mentre estudiava a la Universitat Autònoma, d'on recordo com a entranyable el professor Capella, ja treballava amb el procurador Antonio M. de Anzizu i Furest, a qui encara evoco amb molta estima, i amb Lucas Rubio, de bracet del qual vaig aprendre a conèixer la realitat dels jutjats."

Els estudis, tres anys en una companyia d'assegurances i el bufet propi; aquí arrenca la veritable carrera de l'Alejandro: "En establir-me pel meu compte tractava més que res el dret penal, però aquesta dedicació entrava en conflicte amb la meva passió pel món internacional: m'agradava viatjar, conèixer altra gent i mentalitats, i el despatx se'm quedava curt. Així, doncs, veient que Espanya era un país receptor de turisme i inversions estrangeres, em vaig decantar cap al dret civil, mercantil i internacional privat." L'Alejandro va posar les circumstàncies més personals al servei d'allò que més li agradava: "Des d'una òptica personal m'era igual ser a Berlín, Barcelona o Londres. El concepte europeu era per a mi fàcil d'entendre, no en va sempre tenia francesos, anglesos i alemanys per casa. I tot i que m'agradava de viure aquí pel clima i per la idiosincràsia de la gent, també m'hi sentia foraster, i volia fer entendre als altres que hi havia més realitats que calia descobrir amb una mentalitat oberta i deixant de banda el tradicionalisme local. Avui les ments s'han eixamplat, però encara queden molts camins per obrir, sobretot en el terreny empresarial."

La visió de l'Alejandro el va dur a bastir un bufet més enllà de les fronteres administratives: "Partim de la filosofia de voler oferir al client un assessorament global: el qui ve a invertir en un país del qual no coneix les lleis necessita un assessorament de la A a la Z. Si l'hi dones, el satisfaràs i el mantindràs com a client. Per això som un despatx multidisciplinar, toquem sectors del dret tan variats com el civil, administratiu, mercantil, laboral i internacional privat. Això vol dir que necessitem gent capacitada per a cada branca. Per una banda estem associats amb Joaquín Pintor Belda, assessor fiscal, auditor i professor mercantil; i per altra també estem associats amb una empresa francoalemanya, Intergest S.A. La nostra tasca inclou gestionar tota la burocràcia per a l'empresari que ve a nosaltres i siguem on siguem del mapa europeu, arreu funcionem igual. Mitjançant la tecnologia informàtica adaptada som capaços de donar tota la informació diària que calgui, des del despatx de Barcelona, des del despatx de Figueres, centre neuràlgic de la zona de la Costa Brava, o de camí cap a qualsevol ciutat europea." L'Alejandro explica que aquesta opció organitzativa té raó de ser, "perquè sé que aquesta ferma organització si jo faltó no s'ensorrarà. Crear empresa no és crear dependència d'un mateix. El millor de tot és estar al costat de gent competent, prescindir de la supèrbia personal i poder compartir la qualitat d'un altre profes-

sional. Cal compartir el millor d'un mateix amb els altres, o acabars sol mirant-te el melic. Per això el meu despatx és el *know how* dins d'un equip humà que combrega amb la meua manera de pensar i on cadascú té la seva funció. Tots som humans i reemplaçables, per això funcionem. Aquest és el secret d'oferir qualitat i fer-ho bé."

L'Alejandro aprofita l'avinentesa per felicitar el Col·legi d'Advocats de Barcelona, "perquè és pioner a tot el país, perquè ha sabut comprendre la realitat i ha donat suport a noves formes d'organització que permeten fer front a les grans estructures anglosaxones que avui poden establir-se al país, fer publicitat i atraure tots els sectors jurídics, fins avui sense competència."

Estructures fortes sembla ser la conigna, tal com descriu el tarannà d'aquest jove professional, fundador d'Iberjuris, la branca espanyola d'Eurojuris Internacional: "Aquesta iniciativa sorgeix d'un grup de bufets que veuen la necessitat de tenir corresponals en altres països. Professionals de Gran Bretanya, França i Alemanya es van adonar que, tenint qualitat i projecció internacional, els mancaven corresponals arreu d'Europa. Calia buscar professionals amb el seu mateix perfil per fer front als grans monstres jurídics. A mi em van encarregar de constituir-ne la xarxa espanyola el 1996 i des d'aleshores el projecte ha tirat endavant. Cerquem el despatx col·lectiu amb perfil multidisciplinar, amb almenys 5 anys d'experiència i projecció internacional, i per tant, idiomes; al cap i a la fi venem confiança comunicant-nos com millor sabem, i per entendre bé el client primer cal destruir la torre de Babel."

És clar que l'Alejandro es dedica en cos i ànima a tot allò que li agrada, sobretot a l'advocacia, que no és sinó "viure, fruir i servir els altres. Cal primer descobrir la teua passió i saber aplicar amb disciplina un mètode racional per obtenir el millor resultat possible. Si a més t'agrada, i no ho fas només per viure, et pots considerar immensament ric." Amb aquesta mateixa passió l'Alejandro ens descobreix un escultor i un enamorat dels cavalls: "L'escultura és una constant que em relaxa i m'ofereix la possibilitat d'expressar-me per nous camins. No em vaig dedicar al món creatiu per la por de no poder-ne viure, però la veritat és que el dret també és un art. Si tot fos llegir lleis i aplicar-les, qualsevol seria advocat. Cal saber relacionar i interpretar la legislació. La diferència és que l'escultura roman per ser admirada, mentre que de l'obra intel·lectual de l'advocat ningú se n'adona. I l'amor pels cavalls em ve del meu pare. Amb el cavall tinc una relació intuïtiva i instintiva, i el polo és una de les activitats que més em fan vibrar: la fusió entre el cavall i l'home enmig de l'acció i la llibertat."

La vessant més humana d'aquest professional dona gràcies que "els advocats siguem els soldats de l'era moderna; avui escrivim en lloc de llançar trets amb l'arma de la llei a la mà." Només li reca una cosa, a l'Alejandro, "no poder ser un home universal; no hi ha prou temps." Mentrestant ens convida a realitzar tot projecte vital "amb mires ben amples, entenent-ho i fruint-ho." Els seus fills, l'Alejandro i l'Elena, segur que ho faran així.

**“L’advocacia és viure,
fruir i servir els altres;
cal primer descobrir
la teva passió i saber
aplicar amb disciplina
un mètode racional per
obtenir el millor resultat
possible”**

Alejandro Espada - Barcelona (Barcelonès)